КАЗАНЫМ

Әнвәр Давыдов сүзләре

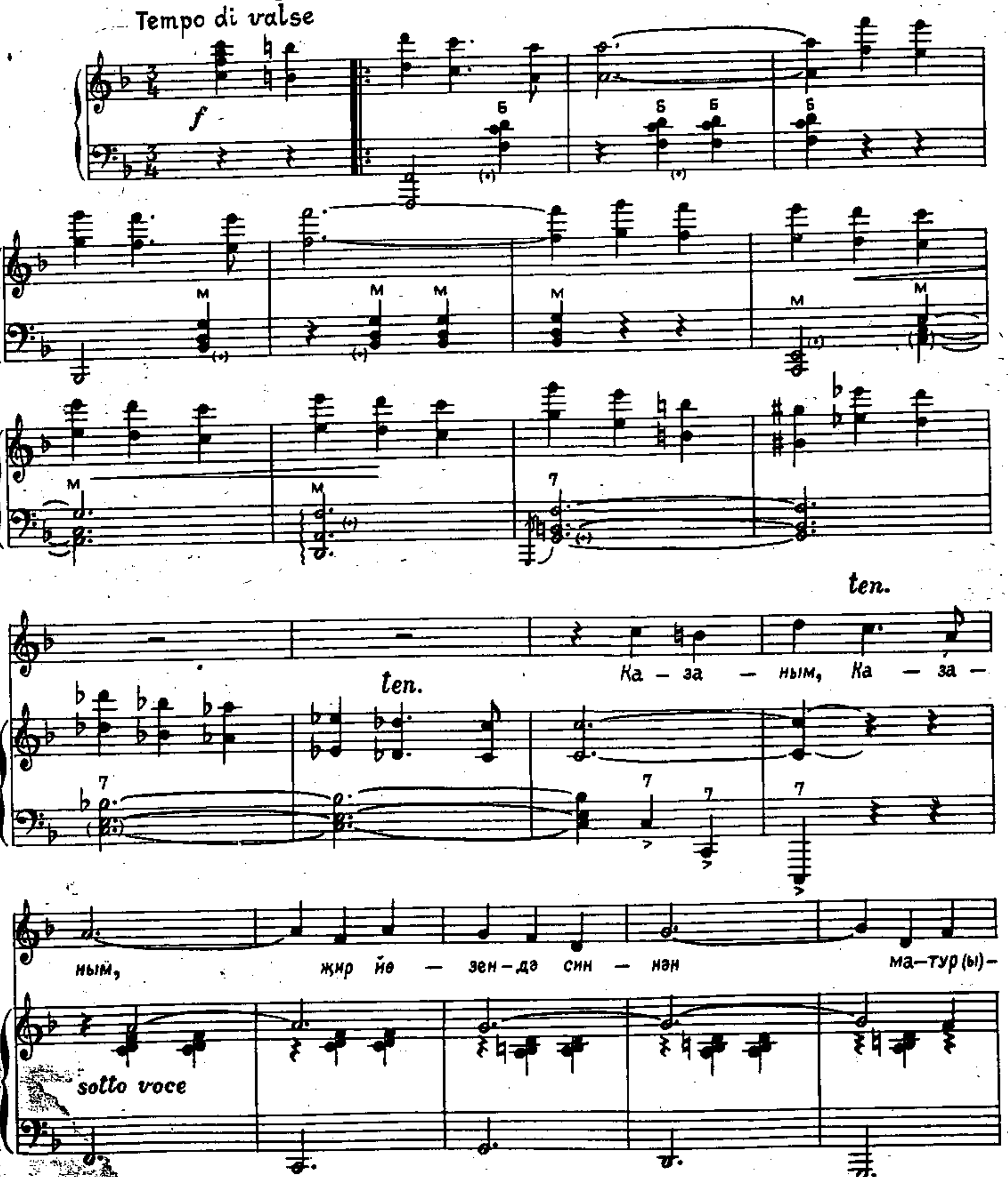

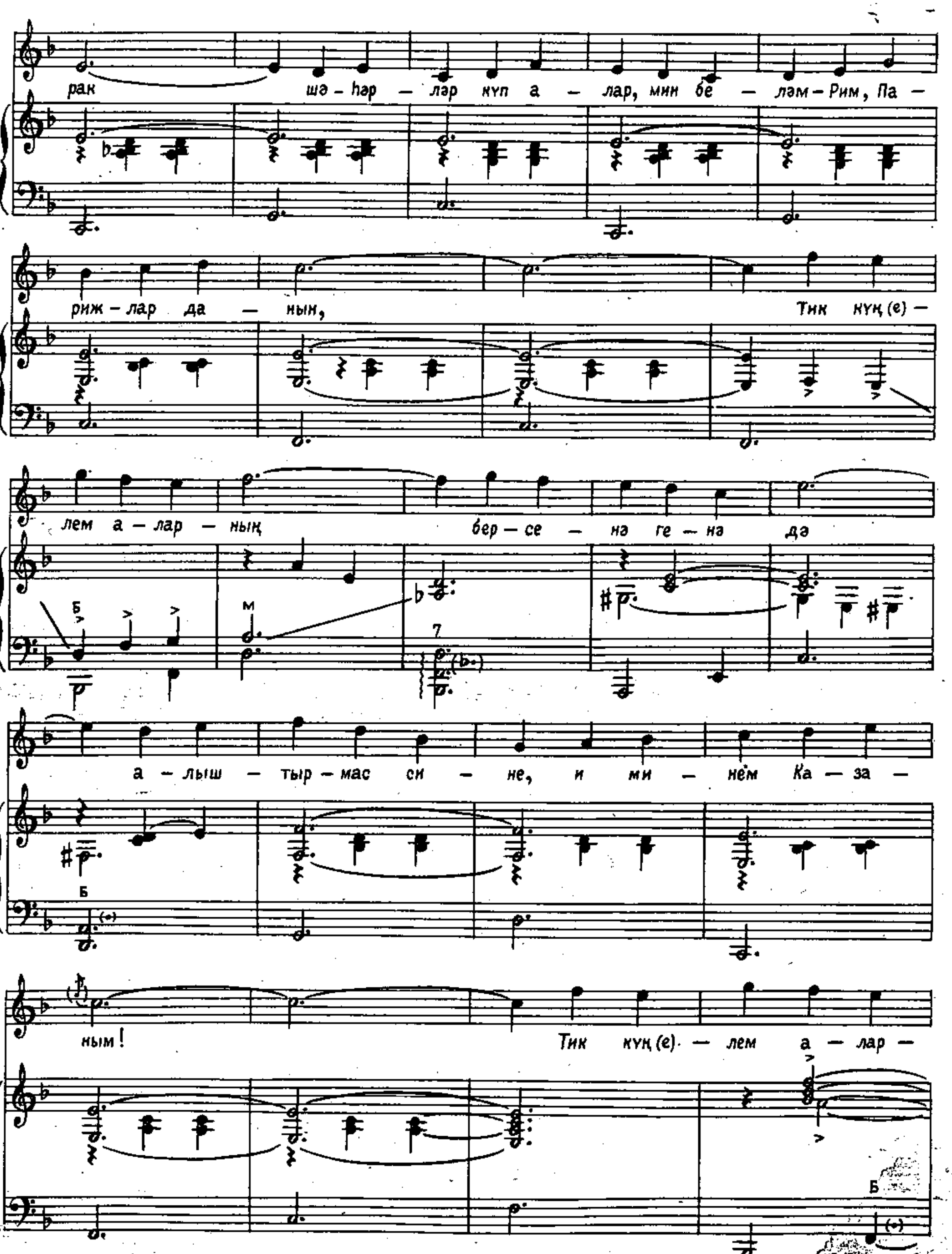
рак шә – һәр – лар күп а – лар, мин бе – ләм – Рим, Па –
риж – лар да – нын, Тик күң (е) –
лем а – лар – нын бер – се – нә ге – нә дә
а – лыш – тыр – мас си – не, и ми – нем Ка – за –
ным! Тик күң (е) – лем а – лар –

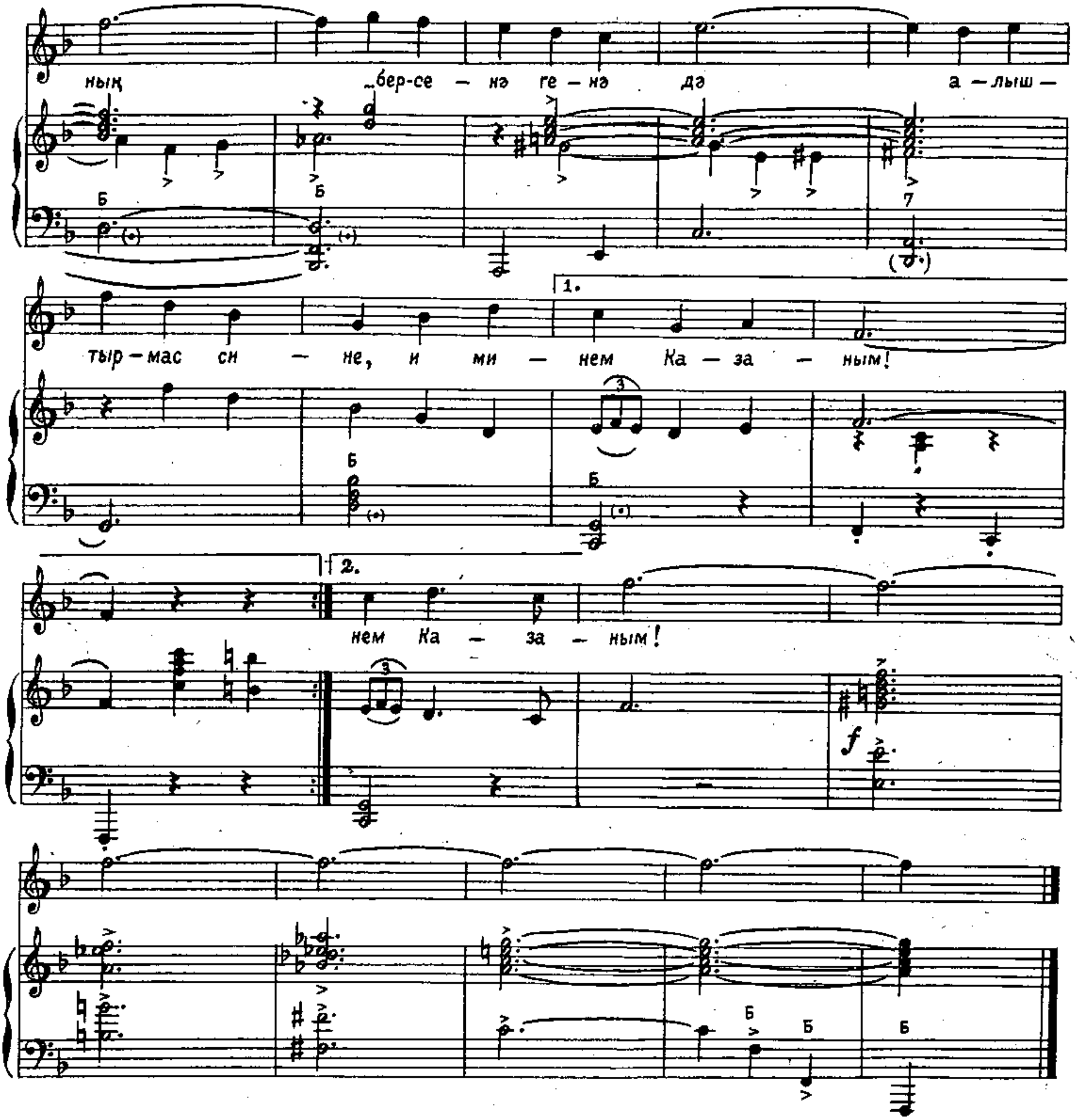

Казаным, Казаным,
Җир йөзендә синнән
Матуррак шәһәрләр
Күп алар, мин беләм —
Рим, Парижлар даныи.
Тик күңелем аларның
Берсенә генә дә
Алыштырмас сине,
И минем Казаным! } 2 кат

Казаным, Казаным,
Болагың, Болгарың,
Чокырлы юлларың
Тыңлаган Тукайның
Ютәлләп узганын.
Ул бүген бакчада
Металлда яңгырап,
Киләчәкне күзли,
Бу — минем Казаным. } 2 кат

Казаным, Казаным,
Мәйданда Ильичым
Күзәтә шәһәрнең
Яңарып, зураеп,
Гел үсә барганын.
Шат яшьлек шәһәре,
Зур юллар шәһәре,
Шат җырлар шәһәре
Син минем Казаным! } 2 кат

НЕТ СИЛ ТЕБЯ ЗАБЫТЬ

ХЫЯЛЫМДА ЙӨРТӘМ СИНЕ

Слова *Н. Арсланова*,
перевод *Л. Воловича*

Н. Арсланов сүзләре

Andante

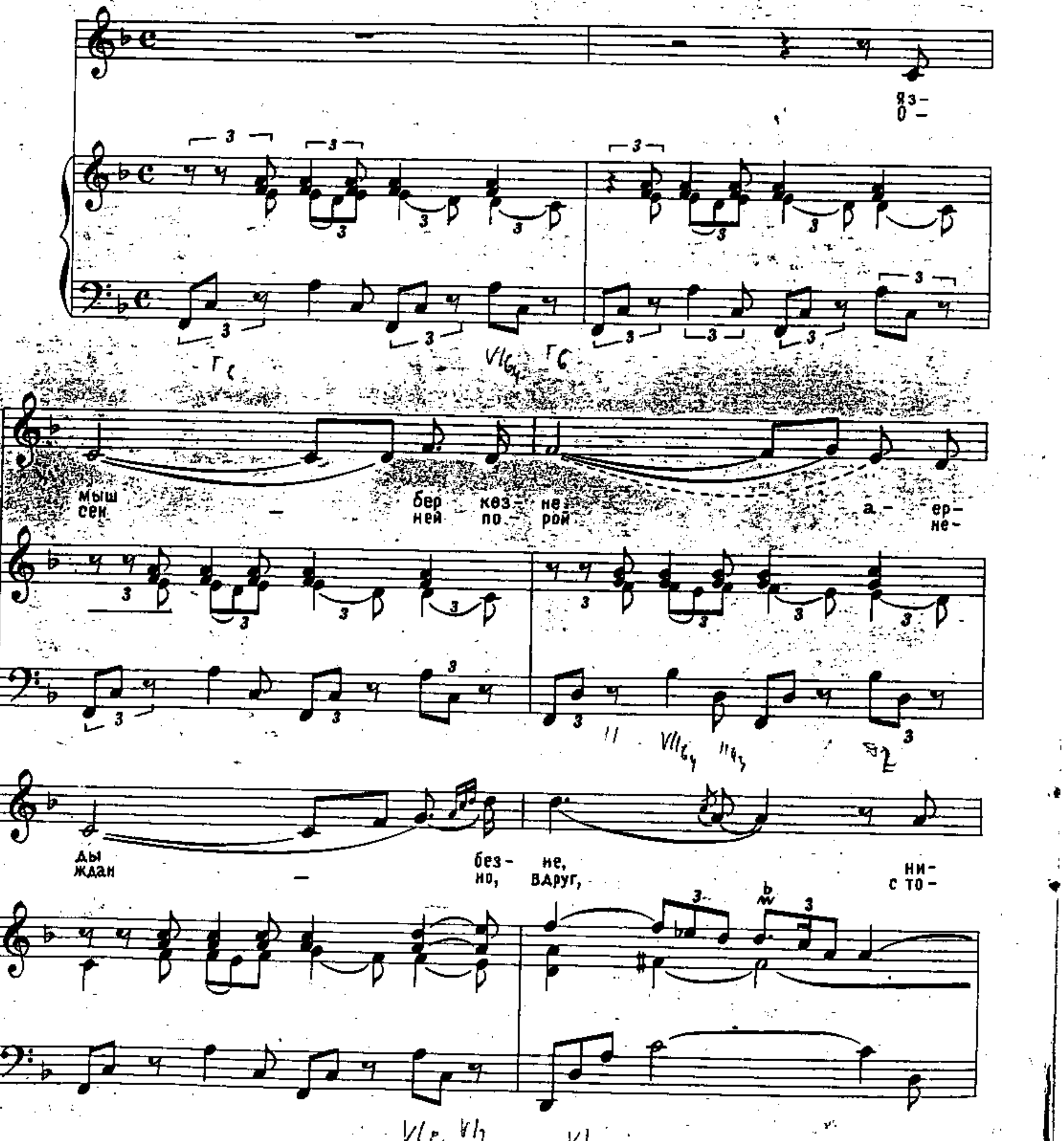

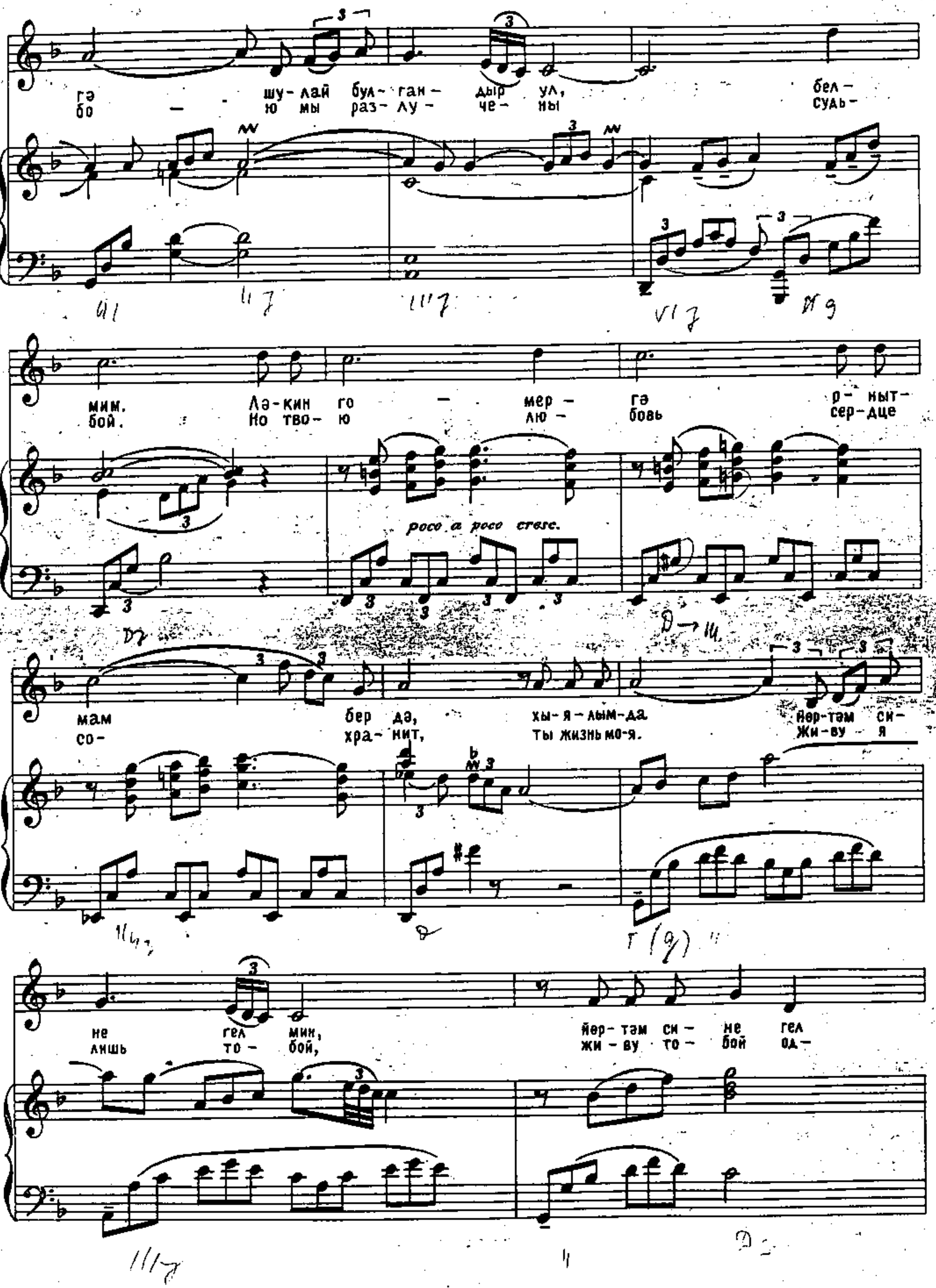

гә шу-лай бул-ган-дыр ул, бел-
бо — ю мы раз-лу-че-ны судь-
мим. Лә-кин го — мер-гә р-ныт-
бой. Но тво-ю лю-бовь сер-дце
poco a poco cresc.
мам бер дә, хы-я-лым-да. йөр-тәм си-
со-хра-нит, ты жизнь мо-я. Жи-ву-я
не гел мин, йөр-тәм си-не гел
лишь то-бой, жи-ву то-бой од-

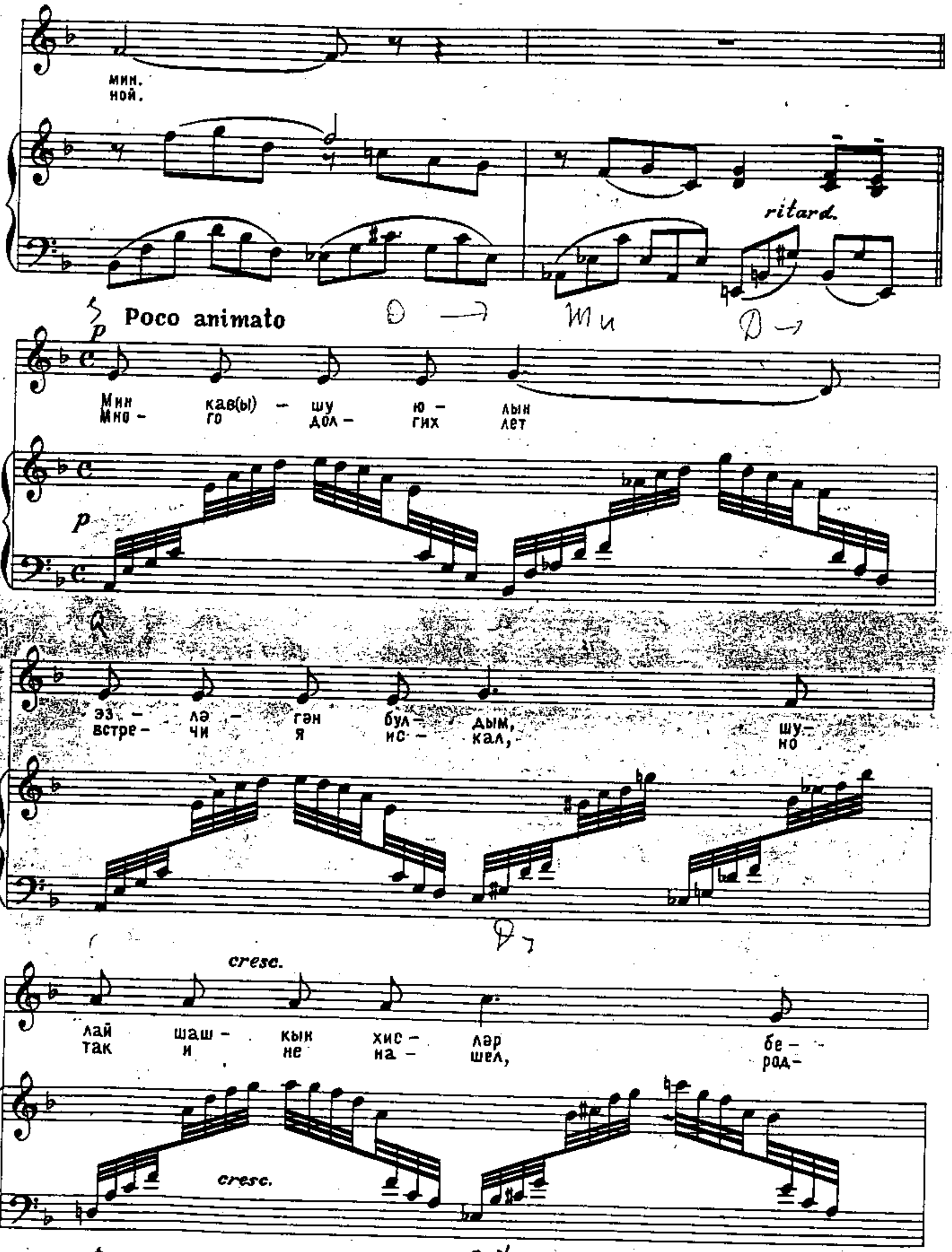
мин.
ной.
ritard.
Poco animato
p
Мин кав(ы) – шу ю – лын
Мно – го дол – гих лет
p
эз – лә – гән бул – дым,
встре – чи я ис – кал,
шу –
но
cresc.
лай шаш – кык хис – ләр
так и не на – шел,
бе –
род-
cresc.

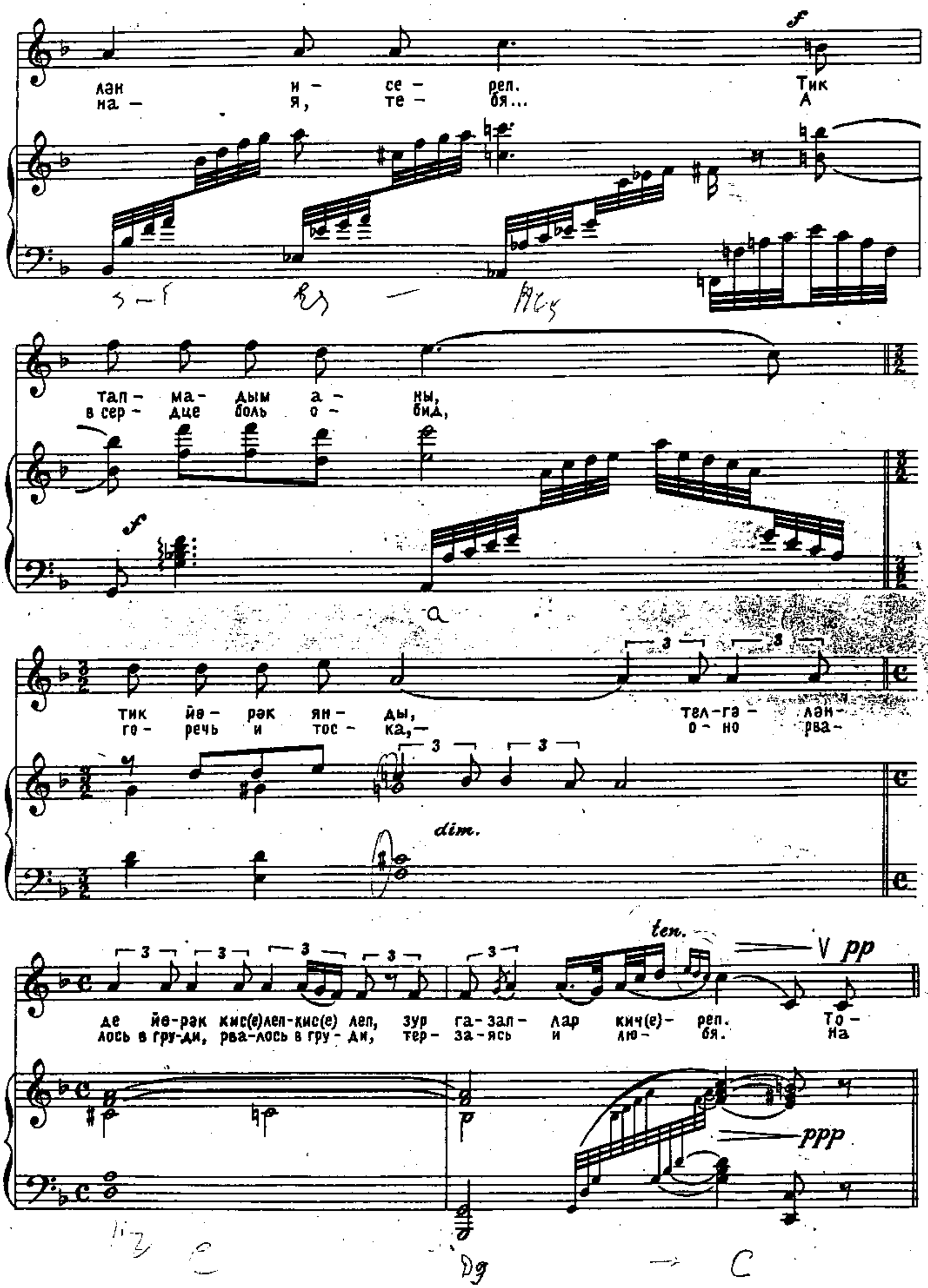
лан и — се — реп. Тик
на — я, те — бя... А
тал — ма — дым а — ны,
в сер — дце боль о — бид,
тик йө — рәк ян — ды, тел-га — лән-
го — речь и тос — ка,— о — но рва-
де йө-рәк кис(е)леп-кис(е) леп, зур га-зал — лар кич(е)— реп. То —
лось в гру-ди, рва-лось в гру - ди, тер — за-ясь и лю — бя. На
f
dim.
ten.
pp
ppp

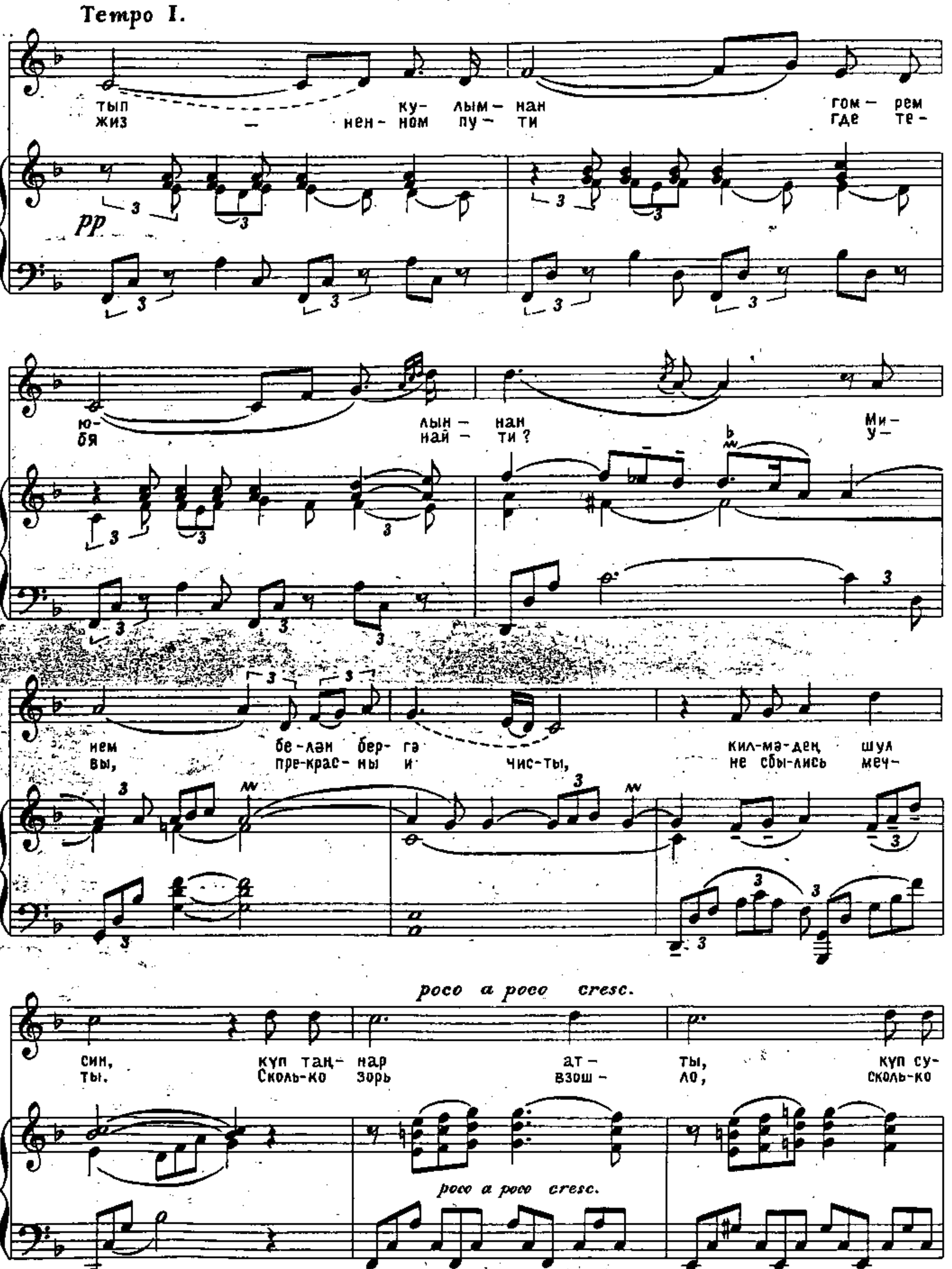
Tempo I.
тып ку- лым - нан гом - рем
жиз - нен - ном пу - ти где те-
pp
ю- лын - нан Ми-
бя най - ти? У-
нем бе-лән бер- гә кил-мә-дең шул
вы, пре-крас-ны и чис-ты, не сбы-лись меч-
poco a poco cresc.
син, күп таң- нар ат - ты, күп су-
ты. Сколь-ко зорь взош - ло, сколь-ко
poco a poco cresc.

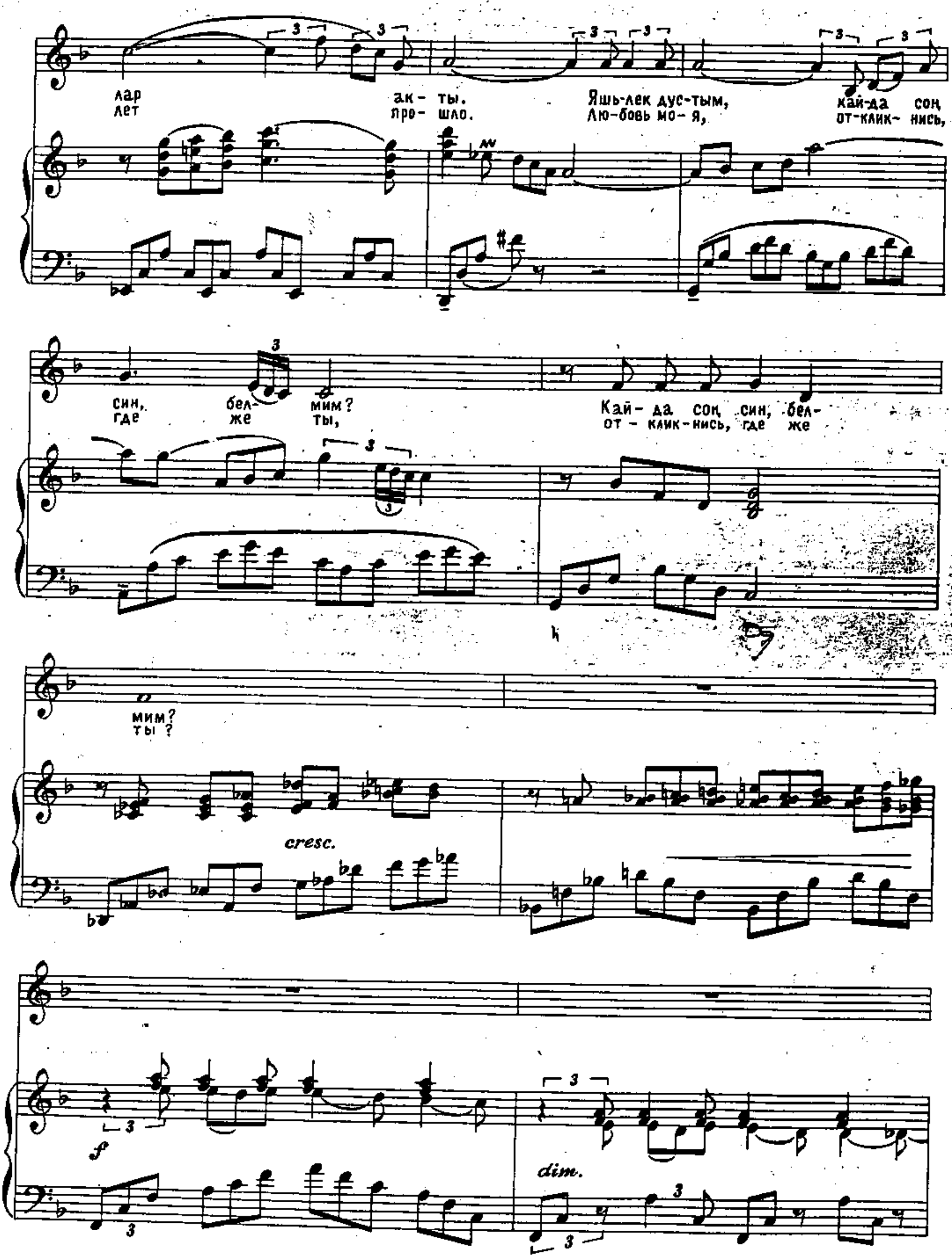
лар ак-ты. Яшь-лек дус-тым, кай-да сон
лет про-шло. Лю-бовь мо-я, от-клик-нись,
син, бел- мим? Кай-да сон, син, бел-
где же ты, от - клик-нись, где же
мим?
ты?
cresc.
f
dim.

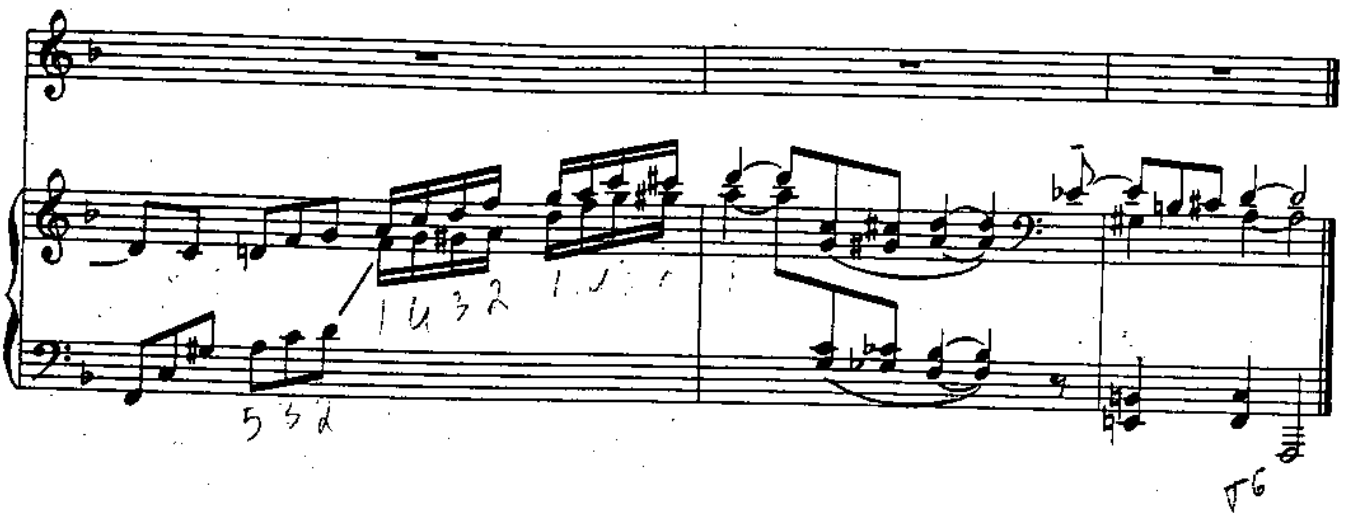

Осенней порой нежданно, вдруг,
С тобою мы разлучены судьбой.
Но твою любовь сердце сохранит,
Ты жизнь моя — живу я лишь тобой,
Живу тобой одной.

Много долгих лет встречи я искал,
Но так и не нашел, родная, тебя...
А в сердце боль обид, горечь и тоска,—
Оно рвалось в груди, рвалось в груди,
Терзаясь и любя.

На жизненном пути где тебя найти?
Увы, прекрасны и чисты, не сбылись мечты.
Сколько зорь взошло, сколько лет прошло.
Любовь моя, откликнись, где же ты,
Откликнись, где же ты?

Язмыш бер көзне
Аерды безне,
Нигә шулай булгандыр ул,
Белмим.
Ләкин гомергә
Онытмам бер дә,
Хыялымда йөртәм сине гел мин.
Йөртәм сине гел мин.

Мин кавышу юлын
Эзләгән булдым,
Шулай ташкын хисләр белән
Исереп.
Тик тапмадым аны,
Тик йөрәк янды,
Телгәләнде йөрәк киселеп-киселеп,
Зур газаплар кичереп.

Тотып кулымнан
Гомрем юлыннан
Минем белән бергә
Килмәдең шул син,
Күп таңнар атты,
Күп сулар акты.
Яшьлек дустым, кайда соң син, белмим?
Кайда соң син, белмим?